

Учіте ся брати мои,
Думайте читайте

И чужому паучайтесь
;Своего не цурайтесь,

СВОБОДА

„Въ своей
хатѣ
своя правда“

И сила
и воля“
Шевченко.

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ

Число 15

ДЖЕРСИ СІТІ. Н. Д. Пятница 18 Мая 1894.

ГОДЪ II

РАТУЙ СЯ САМЪ.

Тыми словами одзываемо ся днесъ до нашихъ братѣвъ русскихъ робѣтниковъ тутъ въ Америцѣ, и пригадуемо имъ що мусять сами старатись о полѣпшене своей долѣ въ нынѣшнихъ тяжкихъ часахъ. До сихъ поръ нашъ робѣтникъ ничимъ не рѣзнявъ ся одъ майнерского мула хиба тымъ: що поскаржить ся самъ до себе якъ го въ крижахъ ломить, болить. Майнерскій мулъ и нашъ робѣтникъ не мѣгъ поскаржитись и упомнутись за свою кривду. Оденъ и другій не знали своихъ бѣдѣвъ и ихъ чорной души; оденъ и другій не знали для чогу сему кормъ, а тому платня не отповѣдае ихъ тяжелой та мозольной працѣ, але противно що - дня то больше уриваеть ся по пять, то по десять центѣвъ. Въ очахъ ненасытного капиталиста майнерскій мулъ скотина и не знающій своихъ правъ робѣтникъ, — то все одно.

Протое днесъ хочемо обзнакомити нашихъ робѣтниковъ зъ пекучими робѣтничими справами нынѣшней doby, де переконають ся о той правдѣ, котру высказали мы словами: Ратуй ся Самъ. Въ нынѣшней еуспѣльности нема чоловіка такъ залежного одъ ничихъ якъ робѣтникъ — „вольный“ наймитъ! Справдѣ онъ має повну свободу распорядити своею особою, — може жить или має зъ чогу, може умерати — если нужда та голодъ жене го до гробу... въ томъ то вся его свобода.

Щобъ мати що їсти, чимъ приодѣти ся и стружену одъ журбы голову склонити, треба мати въ своемъ посѣданю все средства до житя. Але де ихъ шукати? Богачи въ добрѣ купаютъ ся а бѣдныи своимъ потомъ умывають ся. Робѣтникъ не посѣдае ничъ, кромѣ своей особы, кромѣ пару рукъ до працѣ. Щобъ не згинуты зъ голоду мусить найматись у капиталиста, котрый посѣдае все и працювати тяженько за малу платню. Сли найде роботу — повѣ бѣды; але

если ей не знайде — пропасть! Въ томъ только есть вольнымъ — умерати и никто му не заборонить. Богачъ капиталиста не знае для робѣтничихъ рукъ анѣ совѣсти, анѣ милосердія, анѣ пощады. Робѣтникъ, для него есть частина капитала, часть грошей вложенныхъ въ интересъ, купленный товаръ — сила робѣтчи. Сей товаръ капиталиста стараесть придбати якъ найтаныше, уменьяючи платню робѣтничу. Чимъ меншу платню побѣрае робѣтникъ, тымъ больше зыскъ капиталиста. Длѣтого онъ приневоляетъ робѣтника прецѣвати якъ може найдовше и до упадку силъ такъ, щобъ не мавъ бѣдныа часу отпочити хоть на минутку. Нехай робѣтникъ їсть только разъ на день кавалокъ сухого хлѣба и не воду, нехай умераетъ мало-помалу голодовою смертію, нехай не знае сну анѣ одпочинку, най падае середъ улицѣ знеможенный на силахъ, нехай гине и умераетъ черезъ надмѣрну працю — капиталисту боса сее анѣ болить, анѣ свербить. Богача капиталисту обходитъ только то, чтобъ робѣтникъ живъ на той часъ, на котрый наймивъ ся до працѣ, абы му выстарчило силы только на той день, тыждень и мѣсяць, за котрый побѣраетъ несчастну малую платню. Але коли подупаде на здоровлю и силахъ, наколи бѣдныи робѣтникъ выдавши зъ себе остатну каплю крови и пота на хошенъ и добро капиталиста и ставъ ся не способнымъ до працѣ, тогда выганяють го зъ фабрики, якъ бы скажену собаку!...

А что потомъ? — Потомъ наступаетъ плачь и рослука. Сли робѣтникъ выгнанныи зъ фабрики бувъ де забезпеченный въ якомъ братствѣ або въ союзѣ робѣтничомъ, то ще повѣ бѣды. Але якъ не бувъ вписанныи до жадного братства, або до союза, тогда хоть зъ моста та въ воду!

Русины Робѣтники!

Переконалисьте ся теперь якъ то по свѣту водить ся; переконалисьте ся и о томъ, что вамъ потрѣба знати кто

вашъ ворогъ и якъ тяженько мусите зарабатывать на кусокъ хлѣба для себе и для родины; переконалисьте ся теперь что вамъ никто не поможетъ въ вашей бѣдѣ: якъ только вы сами — „ратуй ся самъ!“

Но якъ ратуватись? покажите милы братья а „Свобода“ вамъ роскажетъ всю а всю правду — якъ на святой сповѣди. Насампередъ дорожи братья робѣтники, будьте ошадни въ выдаваню тяжко запрацеваного вашого цента.

Дальше, будьте того переконаны, же чужій тобѣ не поможетъ, если самъ о себе дбати не будешь.

Перечитайте собѣ ще разъ уважно все то, что днесъ написано и осудѣте сами здоровы, чи се не правда? Переконайте ся уже разъ: же за бѣднымъ робѣтникомъ не повстанетъ анѣ панъ, анѣ богачъ, анѣ епископъ, — только той, кто въ нуждѣ родивъ ся, хлопску бѣду знавъ и на пономѣ освѣнику взрѣсь.

Переконайтесь и будьте увѣрени же треба вписатись до „Союза“ и забезпечити долю своей родины.

Вбѣйте собѣ въ голову же треба читальни и школы: дебъ робѣтникъ набиравъ розуму, освѣты и не бувъ майнерскимъ муломъ.

Бо безъ знания духа нынѣшного часу, безъ понятія о пекучихъ справахъ робѣтничой клясы, — нашъ рускій робѣтникъ буде завсе позаду другихъ и нимъ никто не будетъ числитись, бо не потрафитъ повстатти зъ другими просвѣщенными робѣтниками за свои права.

Але насампередъ най каждый рускій робѣтникъ памяетъ вписатись до „Союза“ а такъ забезпечити свою родину на випадокъ смерти, котра може въ каждой хвилѣ го постигнуты при тяжелой а небезпечной работѣ. Такъ брате робѣтнику, старай ся самъ о себе и о твою родину, бо богачъ, капиталиста въ тяжелой годинѣ тебе не зратуетъ, только: Ратуй ся Самъ!

О Д О З В А .

Р о д и м ц ѣ !

Днесъ звертаемо ся до Васъ всѣхъ, кѣлько есть тутъ Русинѣвъ въ Америцѣ: мужчинъ и женщинъ, зъ дуже важною просьбою въ той надѣй, что не отмовите и пойдете за голосомъ „Свободы.“ Ото трафляе нагода купити дуже а дуже хорошии пляцъ въ Jersey City подѣ будову „НАРОДНОГО РУСКОГО ЕМИГРАЦІЙНОГО ДОМУ“ въ цѣнѣ 7.000 т. е. сѣмъ тысячъ за два рогаи льоты. Слибъ мы все, что насъ тутъ есть въ Америцѣ, скинулись по кводрови, по доляру на сей и а р о д н ы й х р а м ѣ и притулокъ — тобъ сей часъ пляцъ бувъ заплаченый и приступилибъ до будовы сей народной русской святыни.

Сей дѣмъ наколи буде здвиженный запрацованныи грошемъ всего русского американского народа, буде окрасою и оздобою цѣлого мѣста и буде голосити жертвопобивѣсть и патриотизмъ русского народа тутъ въ Америцѣ, бо на фронтѣ надъ входомъ до сего гмаху буде золотая надпись по руски:

РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ДОМЪ

Въ нашей Редакціи есть уже велика книга на вѣчни часы, въ котрой пишеть ся имя каждого, что жертвовавъ на тую народну цѣль.

Братья Дорогенькы!

Не жалуйте тыхъ пару центѣвъ для вашего власного добра и для тыхъ, что прийдутъ по васъ гнани бѣдою до Америки. Бо бѣда никто не старѣе ся, никто не згине поки свѣтъ стояти-ме. Честь и слава будетъ вамъ отъ рода въ родъ.

Други народы позавидуютъ намъ и скажутъ: а дивы что Русины потрафили зрѣбити. Анѣ поляки, анѣ словаки, анѣ чехи о томъ навѣтъ и не подумали.

Ану братья даймо свѣту познати что мы можемо и яка у насъ сила!

Гр. Гр.

Забивъ священника.

Въ селѣ Циковѣ, коло Перемышля, сталося велике нещасте для цѣлой громады и на околицю. Въ томъ селѣ есть помѣщикомъ полякъ емигрантъ зъ Росіи. Сей панокъ мавъ дуже распустного сына, котрый бувъ тако-го паскудного характера, что кожда сельска руска дѣвчина мусѣла стратити свѣй дѣвочій вѣнецъ, наколи попалась въ руки сего двѣрского панича. Се донеслось до русского пароха старенького и сѣдлового о. Ардана, котрый въ церквѣ пересерѣгавъ молодѣжь и дѣвчачъ щобъ хоронились передъ такимъ безвѣстныкомъ. Паничъ сего и не лякавъ ся, но власне и на плебанію зачавъ ходити, бо тамъ служила одна руска дѣвчина дуже хороша, котру сей яструбъ хотѣвъ вхопити въ свои пазуры якъ невинну голубицу. о. Арданъ прогнавъ го зъ плебаніи. Паничъ постановивъ забити священника. Одного вечера о. Арданъ выйшовъ заглянути до худѣлки а тутъ выскочивъ паничъ и однимъ замахомъ сокиры, положивъ трупомъ о. пароха и ще по смерти пхнувъ ножомъ въ груди. о. Ардана поховано при здвигу великомъ народа де все плакали за покойнымъ, — а паничъ, дѣдича сынъ, чекле на шибеницу, котра го не мине.

НЕ ОБАЧНИ.

У Mayfield - ѣ суть Русины. Тамъ живеть ихъ много — Но мѣжь ними суть зрадники.

Роблять много злого.

Пару такихъ, запродали свою власну славу. Запродали, змарновали. Врагамъ на забаву!

Наняли ся у маляръ на „Союзъ“ брехати. Тай ще хотять малярского Попа спроваджати.

Чи хочете необачни Понсеуть руску справу? — Проклятіе боже спаде На вашу главу!...

SVOBODA
(LIBERTY.)

Weekly Paper

The only Russian political paper in this Country and has a largest circulation through the United States and is an invaluable advertising medium.

Предплата річна2.00

До старого краю..... 2.50
Всѣ дописи и гроші про-
сімъ вислати підъ адре-
сою:

To "Svoboda" Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Наша газета виходить що
тижня въ Пятницю

ADVERTISING RATES:

One inch per annum...\$ 10.00
„ „Six months. „ 6.00

All money or money orders
should be addressed to:
„Svoboda“ Printing Office
247 Warren Str.
Jersey City, N. J.

Entered at the post office at
Jersey City, N. J. as second
class mail matter.

**ЩО ЧУВАТИ ВЪ СТАРОМЪ
КРАЮ.**

ЩАСТЬ БОЖЕ, КРАЯНЕ!

Зъ далека за бурливими
филями грѣзного Океана,
фотки миль вѣдалени вѣдъ
Васъ, Родимцѣ, кличемо:
Щасть Боже Вамъ до ново-
го дѣла!

Рознесла - бо, любя намъ
всѣмъ, Ваша газета „Свобо-
да“ прерадостну вѣсть о
заложеню Вами „Руского
Народного Союза.“ Се есть
новый, а заразомъ великой
ваги и значѣня, камѣнь у-
гольный підъ будову нашо-
го руского храму.

Радѣстна се вѣсть тымъ бѣль-
ше, що Вы Краяне, по при-
тяжкой, вымагающей напру-
женя всѣхъ силъ фізич-
ныхъ працѣ, не забуваете и
на свою бѣдну неньку Русь.
Васъ горетка тамъ въ по-
рѣвнаню до насъ, а прецѣнь
Вы не даєтесь завстыдати
Вашимъ спѣвбратамъ старо-
го краю, а робите що мо-
жете.

Ще разъ кличемо до Васъ:
Щасть Боже! и Честь Вамъ!

У насъ однимъ словомъ
сказавши суматоха. Нѣк-
же полякъ: Jeden do Sasa a
drugi do lasa.

До той суматохи причини-
лось може то, що у насъ па-
нуе вѣдъ довшого часу не-
звычайна посуха. Отже въ
наслѣдокъ нѣй такъ высуши-
ли ся мозги у деякихъ на-
шихъ великихъ политикѣвъ,
що они вѣдъ часу до часу
стрѣляютъ велики дурницѣ.
Отъ у насъ наставъ послѣд-
ними часами „великій чо-
ловѣкъ“, що не пытаючи ся
нѣкого, на власну руку ве-
де політику; але голосить
„всѣмъ и вся“ що робить
то въ имени народу руского.
Тымъ великимъ чоловікомъ
есть, недавно що выбраний.
посолъ Вахнянинъ.

Нехочемо входити въ то, въ
якій спосѣбъ зѣставъ п. Ва-
хнянинъ посломъ, але ска-
жемо пару слѣвъ о его по-
литикѣ.

Ото каже панъ Вахня-
нинъ: „Треба намъ згоды
съ Поляками.“ Дуже крас-
но, бо каждый бы того ба-
жавъ. Але розходить ся о се,
въ якій спосѣбъ ту згуду
треба робити?

П. Вахнянинъ не порозумѣвъ
ся попередъ зъ клюбомъ ру-
скимъ Рады державной на
якихъ підставахъ та згода
мае опирати ся, самъ навязу-
е съ коло - мъ польскимъ
(т. е. клубъ полякѣвъ) пере-
говоръ, котрый скѣнчивъ ся
на томъ: посолъ Вахнянинъ
жадавъ вѣдъ полякѣвъ при-
речена що Русины будуть
могли розвивати ся свобод-
но такъ економично, якъ и
підъ взглядомъ політич-
нымъ и національнымъ, по-
ляки вѣдповѣли що они бу-
дуть старати ся якъ доси
увзглядняти потреби Руси-
новъ, Чижь не смѣшно?
Отже поляки собѣ ще за-
кпили зъ сараки Вахняни-
на, бо якжежь они доси у-
взглядняли наши потреби?
Посолъ Вахнянинъ доставъ
уже почасті и заплату за
свое поступоване. Бо ото
зѣздъ Русинѣвъ, якіи вѣд-
бувъ ся дня 19 Марта 1894
выразивъ послови Вахняни-
нови повне недовѣріе.

Такъ само поступила и ру-
ска львѣвска молодѣжь вы-
давши свою „Заяву“, що
пятнуе знаменемъ сорому та
ганьбы таке поступоване по-
сла Вахнянина.

Противъ такой сомовѣльно-
сти Вахнянина выступили
всѣ руски наши краєви га-
зеты и навѣтъ деяки добро-
мыслячи польски часописи.

У насъ того року заповѣ-
дають, що буде посуха; и
справдѣ не малисьмо вже
вѣдъ колькохъ тыжднѣвъ нѣ
каплѣ дощу. Бѣдни хлѣбо-
робы!

Тамтого року злива та бурѣ
зничили у неодного все е-
го майно, теперъ же знова
грозяча посуха готова до на-
падки знѣвечити всю пра-
цю селянъ.

А ту зъ другой стороны
мовъ та буря нагла впада-
ють до села вѣдъ часу до

часу екзекуторы, та тя-
нуть послѣдне зъ хаты хоть
то противити ся закону.
Суть села где люде такъ зъ
убожѣли, що не мають зъ
чого платити податку. Они
то и кажутъ: Та най собѣ
екзекуторы приходять або
не приходять, що они вѣдъ
насъ возмутъ, коли нѣчого
не маємо. Сумъ страшный
огортае чоловіка на згадку,
а що дальше буде?

Помочи вѣдъ державы годѣ
сподѣвати ся хлѣборобамъ,
бо держава о все инше скор-
ше постарася, анѣжь що
бы мала подбати про долю
хлѣборобѣвъ. А прецѣнь до-
бробыть селянъ есть головно-
ю підоймою державы.
Мае ся лѣпше станъ селян-
скій то мае ся лѣпше и цѣ-
ла держава. Але гдежь держ-
жавъ въ головѣ старати ся
про селянъ? Такимъ глупѣ-
ствомъ не варто прецѣнь зай-
мати ся!

До того треба ще додати, що
нашъ намѣстникъ гр. Бадені
выступае наветъ проти
всякого руху, котрый бы
мавъ на цѣли вспомагане
селянъ. А що такъ дѣйстно
есть, то показуе ся отъ хочъ
бы вже и зъ того:

Мае вѣдбути ся зѣздъ нѣ-
мецкихъ селянъ въ Вѣдни.
Уложено вже и се, о чѣмъ
буде ся гѣворити на томъ
зборѣ. Именно прійдуть
підъ обрады слѣдующий спра-
вы:

1. Організація селянъ во
всѣхъ краяхъ зъ централь-
ною управою и сталими се-
лянскими комітетами въ
кождѣмъ краю въ цѣли спо-
лученя селянъ всѣхъ кра-
ѣвъ въ оденъ союзъ и въ
цѣли рѣвномѣрной працѣ.
2. Засноване селяньского
фонду.
3. Улажене петиціи до Ра-
ды державной.

Чи суть то може sprawy для
державы небезпечни?

Противно. змѣряють лишъ
выключно до поправки стану
селяньского. Але нашъ на-
мѣстникъ гр. Бадені узнавъ
за вѣдповѣдне выдати роз-
поряжене зъ 21. грудня 1894
року ч. през. 13591, въ ко-
трѣмъ завзымае старѣства
пильно уважати на се, щобъ
въ Гличинѣ не проявивъ ся
подобный рухъ.

Ото маєте пробку, яку то о-
пѣкку розтягае надъ хлѣбо-
робами с. k. Rząd.

БУКОВИНА.

Бѣдны ты рускій
народе!

Шарпають Тебе на всѣ бо-
кы. Въ Галичинѣ Ляхи а на
Буковинѣ Румуны, а еще
дальше ренегаты т. е. запро-
данцѣ своего рѣдного народу.
Ото дня 12 (24) марта 1894 р.
выдавъ головный зъ тыхъ
запроданцѣвъ, на жалъ пра-
вославный митрополитъ Бу-
ковины, Мораръ Андріевичъ
обѣжники до духовенства

заказуючи томужъ підъ осо-
быстою отвѣчалностью, чи-
тати газеты, книжки, бро-
шурь и т. п. выдавани ру-
скою народною мовою, а на-
казуючи заразомъ пагляда-
ти строго надъ тымъ, чтобы
тыхъ книжокъ и писемъ та-
кожь народъ не читавъ.

Отъ маєте комедію!

Цѣлею того обѣжника есть
се, щобъ змусити Русинѣвъ
читати румуньски письма.
Въ вѣдповѣдъ, на сей обѣж-
никъ митрополита Морарія
мы сказалибъ: по перше та-
кій запроданецъ не мае най-
меншого права диктувати
вѣрнымъ сынамъ своей ма-
тери Руси нѣякихъ поста-
новъ. Во вѣдъ вырѣкъ ся
своего народу, попирае Ру-
мунѣвъ. тожь ему до зака-
зѣвъ и наказѣвъ для руского
народу зась и вара!

По друге, се свѣдчить о ду-
же низькомъ степені обра-
зованя Морарія, если вѣдъ
думае такими драконьскими
средствами знѣвечити на-
родъ рускій. Думаємо бо, що
въ зовсѣмъ некорыстномъ
свѣтлѣ представивъ бы ся
народъ рускій Буковины, е-
сли бы послушавъ та поддавъ
ся такимъ глупымъ поста-
новамъ митрополиты - за-
продажи.

Народъ рускій Буковины не
днесъ провадити борбу отча-
янну зъ своими ворогами
и давъ доказы, що умѣ бо-
ро та смѣло вѣдспирати во-
рожий напады!

Тожъ надѣятись треба, що
и теперь не дасть зъ себе
дурня зробити, та лишъ смѣ-
хомъ и словами погорды од-
повѣсть на высше згаданный
обѣжникъ митрополита Мо-
рарія.

В. Г.

ДОПИСЬ ЗЪ СКРАНТОНЪ.

Scranton Pa. 24. IV. 1894.

Нижѣ підписанный, я Георгій
Жентичка пишу тутъ
пару слѣвъ, Пане Редакторъ
„Свободы“ доношу до Васъ
ниже писану новину и про-
шу Васъ, що бысте были
такъ добры, а помѣстили то-
ту допись въ Вашей „Сво-
бодѣ“.

Бувемъ въ Скрантонѣ, ку-
пивъ черевикъ и ишовъ по
тиху до дому, а йшовъ ми-
мо славной редакціи „Віе-
стника“, зобачивъ що тамъ
ся свѣтитъ, и прійшло ме-
нѣ на мою бѣду, зайти до
той ватры просвѣщенія. До-
бре, заходжу, — панъ ре-
дакторъ „Віестника“ сидитъ
и по тяжкой працѣ, прохо-
лоджуе ся виномъ, приглас-
нае мене, але я, чоловікъ
зъ Галичины, до того маляр-
ского трунку не привыкъ,
якъ просвѣщенный панъ ре-
дакторъ, то му ся вклонивъ
и хотѣвъ удати ся до до-
му, Але не даромъ газета
зветъ ся „Віестникомъ“ ей

редакторъ маєть прозоре о-
ко и вѣщій духъ — маляр-
скій носъ заразы почувъ щиро -
рускій грѣшъ. Панъ ре-
дакторъ запросивъ мене до-
сить грѣчно до салѣону, що-
бысьмо поїшли выпити по
шклянцѣ пива. Я, маючи на
оцѣ лишъ просвѣщеніе а-
мериканской Руси, поїш-
шовъ зъ нимъ, думаючи со-
бѣ: — най, бѣдаха, выпе одъ
мене якихъ пару шклянокъ,
може опѣся пива ему перо
красне въ рукахъ тримати-
ме ся, якъ по малярскѣмъ
винѣ. Але на нещасте мое
до салѣону зъявили ся цы-
ганьскій музыки и мой панъ
редакторъ одъ разу збоже-
вольвъ. Якъ гукнула музы-
ка чардаша — почавъ мой
редакторъ виробляти таки
фигуры по салѣону, що ко-
ли-бъ подати его фотогра-
фію тогочасну до „Віестни-
ка“ честни отцѣ, котри тамъ
дописують, моглибъ пока-
зовати его парафіанамъ яко
взбрѣцъ непотрѣбной салѣ-
новой веселости. Але бѣдня-
га якъ веселый до танця,
такъ нездатный до заплатѣ.
Звѣсно цыганы дармо грати
не будутъ хоть бы и редак-
торови В. Полѣзъ онъ до
пугилареса а той якъ разъ
бувъ порожный. Почухавъ
редакторъ потылицю, и по-
просивъ готельничку позы-
чити ему одного доллара.
Заплативъ того доллара цы-
ганамъ, потанцювавъ ще зъ
троха, подививъ ся на мене,
а потѣмъ и каже: що му зъ
пугилареса гроши пропали.
Здивовало то мене, здиво-
вало и готельничку — отже-
жь всѣ бачили, що въ пу-
гиларесѣ було такъ пусто,
якъ и въ головѣ п. редак-
тора В. Я гадаю есбѣ: тре-
ба потѣшити маляръ, и кажу:
коли пропали, то треба гля-
дати! Отже онъ такъ и ух-
пивъ ся за те: коли кажешъ
глядати, то ты, каже, ихъ и
вкравъ!

Я вынявъ зъ кишенѣ гро-
ши, що були при менѣ 58
долларѣвъ, и кажу, що маю,
правда, гроши, але — мои.
Отже редакторъ побачивши
гроши, заскакавъ ще больше
якъ одъ цыганьской музы-
ки. Ото-жь то мои и сутъ!
То-жь то мои гроши! Закри-
чавъ онъ и ажъ затрясъ ся
одъ хапчивости, прискочивъ
до мене зъ Теодоромъ Оле-
сновичомъ и гроши одъ ме-
не розбѣйничимъ нападомъ
одобрали...

Але що гроши! Гроши, що
стративъ, дурница въ по-
рѣвнаню зъ тими муками,
котри менѣ завдали тамъ.
Били мене сколько влѣзло,
трохи не до смерти. Уле на
томъ ся не скѣнчило. Здае
ся мѣгъ бы панъ редакторъ,
маючи мои гроши въ рукахъ,
задовѣлнитити ся тымъ, але
эго очі узрѣли мой новіи че-
ревики. Не вспѣвъ я пере-
вести духа підѣля першой
порціи, якъ мене протягли
знову, стягли зъ мене чере-
вики и — прошу выбаченя

РУСКА ТОРГОВЛЯ

СНАРЯДОВЪ ЦЕРКОВ-
НЫХЪ ИКОНЪ, КНИГЪ И
РИЗЪ

МИХАИЛА ДЫМЕТА
во ЛЬВОВЪ въ ГАЛИЧИНЪ

Поручае своимъ землякамъ
въ Америцѣ всякого рода
вещи церковныя и именны:

Евангеліе нового изданія въ
розличныхъ прехорошихъ
оковахъ и оправкахъ отъ 55 з.
р. до 225 злр. Плащаницы
на полотнѣ отъ 18 злр. до
42 злр. на шолковой матеріи
отъ 48 до 130 злр. Федоны,
Стихарѣ, Хоругви. Фаны,
Артоси, Хлѣбницѣ, Кресты
всякого рода, Патрици, Ча-
шѣ, Кадилницѣ, Дарохра-
нительницѣ, Пауки, лихтарѣ,
альпаковин, мосяжніи, и
диновин. Всякіи книги цер-
ковны, а особливо поручае о-
бразы до Иконостасѣ въ
хорошей работѣ по дуже у-
мѣреннихъ цѣнахъ, на поло-
тнѣ якъ я посылавъ уже до
Шенандога Па, Фріляндъ
Па, Міннеаполисъ Мінн. а
всѣ были совершенно задово-
лены о чомъ ся переконати
можно.

Чувъ я що въ Америцѣ забе-
рають ся жида продавати
церковны вещи и кажутъ со-
бѣ за лихій товаръ чадзвич-
айно дорого платити, для
того прошу всѣхъ а особли-
во Всечестне руске Духо-
венство и братства цер-
ковны, котримъ лежить на
серцю украшеніе домѣвъ бо-
жыхъ, щобы съ своими по-
требами до мене удавались,
я всѣ замовленія яко Русинъ
и вашъ родимецъ якъ можъ
наитаньше и найсовѣстній-
ше виготовлю. Для того не
дайте ся ошуквати отъ лю-
дей, котри не мають изобра-
женія о церковныхъ вещахъ.
При замовленіяхъ або, об-
сталюнкахъ, прошу заразомъ
и грошѣ прислати, а слибы
замовленіе больше стояло
якъ 200 злр. или 100 дол.
то прошу долучити еще 10
злр. особно на такеу, котру
треба заплатити американь-
скому конзулеви въ Вѣдні
за подтвержденіе рахунку.

Всяки замовленія прошу по-
силати черезъ „Свободу“
Цѣнники можно получить
въ Редакціи „Свободы“

Зостаю съ почтеніемъ
Михайл Дыметъ.

ПЕРША РУСКА ГРОСЕРНЯ

Въ Джерси Сити.

Подъ числомъ 102 Моррисъ
улицы.

Крайне повертаючи до кра-
ю чи приходячи съ краю,
най зайдуть тамъ а будуть
услужени по щиро руски.
Тамъ дасть ся имъ добру
раду и пораду о вѣснѣмъ що
тільки потребно.

BILLY & ZUZA.

**BANKERS & STEAM
SHIP AGENTS,**
20 William St.
BAYONNE N J

Спродаютъ тикети кора-
бельни на найлѣпши линіи.
* * * * *

Посилають грошѣ до ста-
рого краю скоро, таньо и
безпечно безъ клопоту.

Продають руски книги
по зниженихъ цѣнахъ а то:
Великій Молитвословъ 2. 50
Великій Зборникъ . . . 2. 50
Изборникъ великій . . 3. 50
Псалтирь великій . . . 2. 75
Зборникъ малій въ доброй
оправѣ 1. 75
Молитвословъ 1. 75
Надежда моя 1. 80
та сама въ скоряной опр. 85
Хлѣбъ Души въ доброй о-
правѣ 1. 75
такий самъ брошур . . . 75
Зборникъ малій 35
Молитвословъ малій . . . 25
Маемо такожъ всяки словес-
ни книги. Кто собѣ хоче
куштити най зголоситъ ся
подъ высше подану адресу.

BOLESŁAW SEEGER

Поручае ся ласкавой памя-
ти крайновъ що въ его сало-
нѣ завсе свѣже пиво и рѣ-
жнорѣдніи напой.

Хороша сала для забавъ и
братскихъ засѣданъ.

168. Warren & Dudley Sts.
JERSEY CITY N. J.

A. BABIAK

686 3. ав. межі 21 а 22 ул.
S. Brooklyn N. Y.

Найславнѣйшій краевій рѣ-
зникъ. Его ковбасы и вуже-
нина рѣсходитъ ся по цѣлой
Америцѣ.

Замовленія и обсталюнки
услугуеъ скоро и точно.

W. BUDZYNSKI.

122 Cedar Str.

New York.

Помежи Green-
wich i Washing-
ton улицами.

АГЕНТУРА

КОРАБЕЛНА

И КОЛІОВА.

Спродаетъ шифкарты на най-
лѣпшій линіи морскій на
Бременъ и Гамбургъ. Посы-
лае грошѣ до всѣхъ части
свѣта.

Звертаемъ увагу, що яко
свой чоловѣкъ обходитъ ся
съ людьми сумлѣнно.

HERMAN GIZANG

Рѣгъ Варренъ и Моррисъ ул.

Jersey City N. J.

Утримуе въ своймъ складѣ
найрозмайтшій трукки такъ
старо-краевіи якъ и амери-
канскій

Сала для забавъ весѣльныхъ.

НАЙБОГАТША

Гросерня и Dry Goods

I. ТАЛПАША
и Я. ЖИЛИЧА

727. Commeree Str.
ШАМОКИНЪ ПА.

Заосмотрена съ гори ажъ до
долу въ наилучшіи товари
съ першой руки Все свѣже.

Крайне не оминайте сво-
ихъ, бо бувъ бы великій
грѣхъ! и не слава для ру-
ского народа. не забудьте

**J. TALPASZ &
J. ZYLICZ**

D. OLDENBURG
ПРЕДПРИЕМЦЯ ПОХО-
РОНОВЪ.

77-87 Morris Str.

Jersey City N.J.

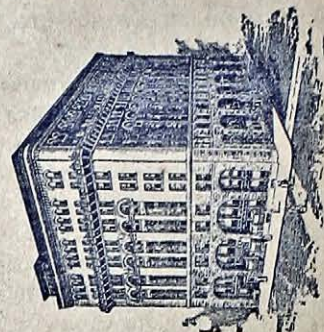
Удавайте ся въ потребѣ до
него.

F. KRIMMERT,

Продаю найтуньше шифка-
рты до старого краю и пос-
лаю грошѣ въ якъ найкорот-
шомъ часѣ певно, беспечно
безъ жадного клопоту.
Колько то уже людей поси-
лало грошѣ до старого краю
и купило у мене шифкартъ,
а еще жаденъ не скажнѣ
ся що му була яка хибѣ.
Поручаюсъ памяти моймъ
крайнамъ остаюсъ съ глѣбо-
кимъ поважанемъ а не забу-
вайте на

F. MISSLER

F. MISSLER

106 WEST STREET
NEW YORK
А въ JERSEY CITY
77 GRAND STREET

САЛОНІСТИ!

Се иде о васъ добро познакомитись
зъ нами.

Сли кто купитъ у насъ хоть разъ,
а переконаеъ що добрый зробивъ
интересъ.

Зголошуйтеся до нашого складу, або
посылайте о пробку (sample)
зъ глѣбокимъ почтеніемъ

EMANUEL GROSS.

Importer of Wines and Liquors

Головний складъ 357 Henderson Str.

**38 ESSEX STR. JERSEY CITY
NEW YORK.**

FRANK WEICHEL

Найлѣпшій
Найтуншій
а

на часъ напра-

вить каждому зигарки, зи-
гары и все що въ закреъ
годинникарскій входитъ,

131 YORK STREET

JERSEY CITY, N. J.

M. SINGER.

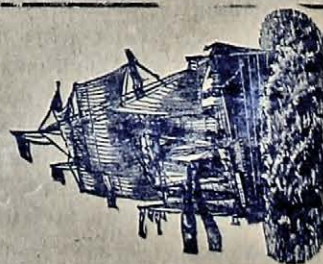
101 MORRIS STREET.

межи Washington а Warren
улицами.
Jersey City.

Поручае свой складъ винъ
заграничныхъ всякого рода
пшва, медъ, горѣлку лікери
по найтуншій цѣнѣ.
Незабудьте за него.

Плываеъ и Шенандоа,
но нѣкто не може ска-
зати щобы ему хотѣй о-
день, центъ пропалъ.
Продае такъ само шиф-
карты на всѣ линіи мо-
рскіи.
Къ до своего чоловѣка
овинни Рузини завсе
даватисъ чѣдучи до
тарого краю, чи съ
раю подѣ адресу.
D. SALEJ
247 WARREN ST.
**JERSEY CITY
N.J.**

Д. САЛЕЙ

Посылае грошѣ до ста-
рого краю,
Колько то грошей по-
славъ въ Олифантъ,

Молись, трудись, тверезись, учись, до „Союза“ запишись, до читальнѣ ходи! Бога въ серцю май, ближняго люби, церковь посѣщай,
„Свободу“ читай! Русь святу люби, доброму научай ся, грошей не марнуй, въ процеса не вдавай ся! Въ лѣтерію не грайте, только
грошъ щадѣть. Братя! намъ треба „Народного Дому“ ану скинтесь по центови! Со не заминайте! Буде зъ васъ!